

Μ' αφορμή την επίσκεψή του στις Σέρρες

Η επίσκεψη του γραμματέα του Συνασπισμού Αλέξη Τσίπρα, παρακίνησε το ενδιαφέρον μεγάλου αριθμού συμπολιτών μας, όχι κατ' ανάγκη του στενού κομματικού χώρου, που βλέπουν εδώ και καιρό στο πρόσωπό του, την ελπίδα ανανέωσης ή και αμφισβήτησης των παραδοσιακών πολιτικών δομών της χώρας μας. Νέος ο ίδιος, με λόγο άμεσο, ειλικρινή και ριζοσπαστικό έχει καλλιεργήσει σε ευρύτερα κοινωνικά στρώματα την αίσθηση της ελπίδας για ουσιαστική αναδιάρθρωση του πολιτικού σκηνικού με την ανάδειξη κυρίως μιας γενιάς που σήμερα παλεύει με άνισους όρους για την αξιοπρεπή διαβίωσή της. Της γενιάς των σημερινών κυρίως τριαντάρηδων που έχει βγει στην παραγωγική διαδικασία με πτυχία και γνώσεις, με διάθεση για προσφορά και συμμετοχή στα κοινά, που όμως αλώνεται καθημερινά από την πάλη για την επιβίωση.

Το βάρος λοιπόν που εκ των πραγμάτων έχει επωμιστεί ο ίδιος ο Τσίπρας είναι πραγματικά πολύ μεγάλο. Οφείλει από τη μια να ανταποκρίνεται στις υψηλές προσδοκίες των εν δυνάμει ψηφοφόρων του, διατηρώντας υψηλούς τους τόνους του ριζοσπαστικού πολιτικού λόγου του, καλλιεργώντας συγκρουσιακές λογικές με κατεστημένες αντιλήψεις και νοοτροπίες, αποφεύγοντας κοινότοπες δράσεις, συμπεριφορές και θέσεις και από την άλλη να μπορεί να διευρύνει το εκλογικό ακροατήριο του περιλαμβάνοντας και συντηρικότερους ψηφοφόρους από μεγαλύτερες ηλικιακά ομάδες που νοιώθουν και αυτές με τη σειρά τους το σαθρό έδαφος της οικονομικής αβεβαιότητας.

Παράλληλα οφείλει να ισορροπεί εντέχνως και μεταξύ των συντρόφων τόσο του δικού του πολιτικού χώρου όσο και αυτού του ΣΥΡΙΖΑ, μέσα στους οποίους συνυπάρχουν διαφορετικές τάσεις και «σχολές» πολιτικής σκέψης. Έργο πολύ δύσκολο αν σκεφτεί κανείς πως παρά το μικρό εκλογικό ποσοστό του ο χώρος αυτός φιλοξενεί ικανότατο αριθμό στελεχών υψηλότατης πολιτικής και εκπαιδευτικής κατάρτισης με εξαιρετικά μεγάλη πείρα και τριβή στα πολιτικά δρώμενα τόσο σε ελληνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Αυτές λοιπόν οι δυσκολίες καθιστούν το έργο του ιδιαίτερα δύσκολο και επώδυνο. Παρ' όλα αυτά ο Τσίπρας δείχνει να έχει καταλάβει το μέγεθος των ευθυνών που έχει αναλάβει. Δείχνει πως έχει απόλυτη συνείδηση του ρόλου του, στον οποίο μέχρι στιγμής τουλάχιστον καταφέρνει να ανταποκριθεί επιτυχώς.

Σκληρός και απαιτητικός (αλλά ποτέ αφοριστικός ή δογματικός) στα κομματικά όργανα, διαχυτικός στις επαφές του με τους πολίτες, περιεκτικός, πολιτικός, ριζοσπαστικός και δεικτικός στις δηλώσεις του, ευθύς και πειστικός στις ομιλίες του, ψύχραιμος και προσεκτικός στους υψηλούς τόνους της όποιας αντιπαράθεσης, διαμορφώνει σταδιακά το προφίλ του ηγέτη μιας μεγάλης Αριστεράς που θέλει να διεκδικήσει ουσιαστικό ρόλο στην πολιτική σκηνή της χώρας μας.

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν θα πετύχει ή όχι. Εξάλλου αυτό δεν καθορίζεται μόνον από τον ίδιο. Σειρά παραμέτρων στον ευρύτερο χώρο καθορίζει εν πολλοίς και το μέλλον του εγχειρήματος. Το βέβαιο είναι πως εκφράζει το καινούργιο, το διαφορετικό, αυτό που θα πρέπει να έχει ως προμετωπίδα η Αριστερά για να ξεφύγει από το βάλτο της χαμηλής εκλογικής εκπροσώπησης (αυτό άλλωστε διέκρινε εξ' αρχής και ο Αλαβάνος, ο οποίος και πρόκρινε την άνοδο του Τσίπρα).

Στο βαθμό που αυτό γίνει αντιληπτό και από τα κομματικά όργανα στο σύνολό τους, στο βαθμό που τα ίδια τα στελέχη του κόμματος συνειδητοποιήσουν το μέγεθος και των δικών τους ευθυνών απέναντι στις πολιτικές εξελίξεις σηκώνοντας το βάρος που τους αντιστοιχεί, τότε και μόνον τότε θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για κερδισμένο στοιχείο.

Διότι εντέλει ένας κούκος (άντε και δύο ή τρεις) δεν φέρνει την Άνοιξη.

Κώστας Χ. Πασχάλης
Για τον Αλέξη Τσίπρα
